

РЕШЕНИЕ

№ 4999

гр. София, 28.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 15.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4717** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на М. Я. Х., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], етническа принадлежност - арабин, вероизповедание - мюсюлманин-сунит, регистриран като лице търсещо закрила в Република България, настанен в Помещение от затворен тип - Б. към РПЦ-С., Държавна агенция за бежанците към Министерски съвет (ДАБ при МС), [населено място],[жк], [улица], чрез адв. Г. В., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, БХК-бежанци срещу Решение № РПЗТ-3/14.05.2020 г., издадено от Председателя на ДАБ при МС, с което жалбоподателя на основание чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Подробни съображения излага в депозираната пред съда жалба.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява, представлява се от адв. В., който моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения

административен акт като незаконосъобразен и необоснован. Не претендира разноски.

Ответникът – Председателят на ДАБ при МС, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт М., която моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор Малинова, която излага становище за неоснователност на жалбата и в тази връзка моли съда да отхвърли същата, като потвърди оспорения административен акт.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 15.05.2020 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана до съда на 27.05.2020 г. в преклузивния 14-дневен срок. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ. Съдът намира, че за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорване на процесното решение, тъй като последното непосредствено засяга законни интереси на М. Я. Х. и създава за него задължения. Предвид, което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решение № РПЗТ-3/14.05.2020 г. е постановено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ. Същото е издадено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Не е спорно между страните, че жалбоподателят М. Я. Х. е чужденец, търсещ закрила по смисъла на определението, дадено в §1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Този факт се установява и с приетите по делото: Молба вх. № 105400-118/03.02.2020 г. по описа на Дирекция „Миграция“ към Министерството на вътрешните работи (МВР) и Молба вх. № УП15452/12.02.2020 г. по описа на ДАБ при МС. Не е спорно, че производството за предоставяне на международна закрила не е приключило.

Съгласно приложимата норма на чл. 45а от ЗУБ за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпорежи задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията.

В разпоредбата на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл.45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

В настоящия случай административният орган е обосновал решението за принудително настаняване на М. Я. Х. в помещение от затворен тип, поради постъпило писмо с вх. № 2-16/13.05.2020 г. от Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/, от което е установено, че спрямо същия следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство цитираното по-горе писмо, ведно със становище от ДАНС, представляващо класифицирана информация бе представено и обособено в отделен том към делото.

Видно от цитираното становище, по отношение на жалбоподателя са налице данни за поддъжане на контакти с лица-членове на терористична организация. Ето защо е прието, че същият представлява опасност за националната сигурност.

Жалбоподателят не е оборил представените от ответника писмени доказателства, макар с разпореждането за насрочване на делото съдът да му е указал че в негова тежест е да установи съществуването на фактите, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. Жалбоподателят не е представил, нито посочил доказателства, които да разколебават извода на специализирания орган, обусловил решението по чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ за настаняване в център от затворен тип.

По изложените съображения,съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, без да са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Жалбата като неоснователна, следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по дължимостта им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Я. Х., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], етническа принадлежност - арабин, вероизповедание – мюсюлманин-сунит, регистриран като лице търсещо закрила в Република България, настанен в Помещение от затворен тип – Б. към РПЦ-С., ДАБ при МС, [населено място],[жк], [улица], чрез

адв. Г. В., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, БХК-бежанци срещу Решение № РПЗТ-3/14.05.2020 г., издадено от Председателя на ДАБ при МС, с което жалбоподателя на основание чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протест.

СЪДИЯ: